PROPERTY OF ACKU

DAILY ارادہ

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

۱۰۲۹

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ش

یولسم کال – دویمه دوره، ۱۰۲۹مه گڼه، پر له پسې ۲۱۰۴ گڼه د ۱۳۹۰ل.د غويي ۷مه – د چهارشنبې ورځ، د ۱۴۳۲هـق جمادي الاول ۲۲ مه د ۲۰۱۱ د اپریل ۲۷ مه

والی پکتیا از یک سوء قصد جان سالم به در برد

در جریان انفجاری که صبح دیروز در درب ورودی دفتر کار جمعه خان همدرد، والی پکتیا در شهر گردیز مرکز این ولایت روی داد، والی پکتیا از انفجار بم کنترول از راه دور جان سالم به در برد.

روح الله سمون سخنگوی والی پکتیا به رسانه ها گفت که در این انفجار تنها ۳ محافظ والی و یک غیرنظامی زخمی شده اند و به والی آسیبی نرسیده است.

مسوولیت این انفجار را تا کنون فرد یا گروهی به عهده نگرفته است.

د افغان پولیسو کره شمېر او د معاش سیستم ولې ناڅر ګند دی؟

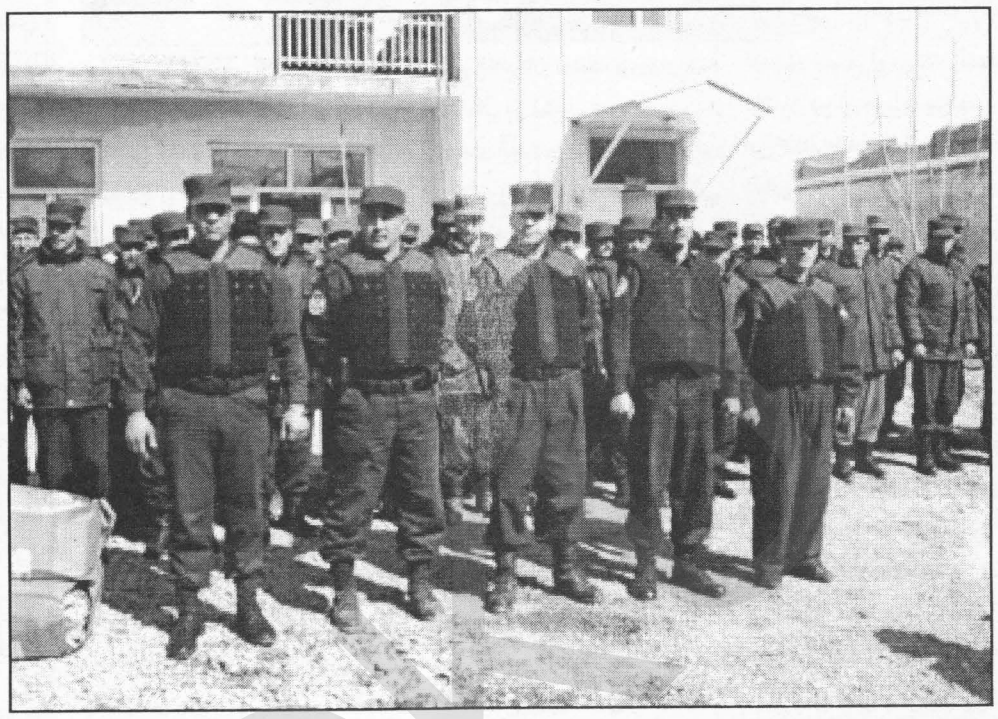

د افغانستان د بیارغونې په چارو کې د امریکا د سرمفتش دفتر وایي، د افغانستان حکومت د هغو کسانو له کره شمېره خبر نه دی چې په پولیس ځواک کې خدمت کوي.

د رویټرز خبري اژانس د راپور له مخې، د سرمفتش دفتر د دوشنبې په ورځ په یوه راپور کې د افغان پولیسو د معاش ورکولو سیستم او اداره د پوښتنې وړ وبلله.

د افغان ملي پولیسو معاش د امریکا او د افغانستان د نورو مرستندویو هېوادونو له لوري برابرېږي. د افغانستان لپاره د امریکا د سرمفتش دفتر ویلي، د افغانستان حکومت ته د دې لپاره د پولیسو دقیق شمېر نه دی څرګند چې د مشخصاتو د سندونو د ثبت یا ډاټا بېس په څلورو مختلفو سیستمونو کې د پولیسو د پرسونلو سوابق سره پرتله کولی نه شي.

دې اداري دا هم ویلي چې حاضردمه افغانستان غواړي چې د پولیسو شمېر د روان کال تر اکتوبر پورې یولکو څلور دهرش زرو ته ورسوي.

د افغانستان د کورنیو چارو وزارت د چارواکو په وینا اوس د ملي پولیسو شمېر یولکو ۲۴ زرو ته رسېدلی دی.

په افغانستان کې د ناټو چارواکي وایي په روان کال کې د افغان امنیتي ځواکونو د ورټیاوو د لورولو او روزنې ته ډېره پاملرنه کوي.

په افغانستان کې ناټو ځواکونه د تېرو څو کلونو په پرتله د افغان پولیسو اوسنی وضعیت غوره بولي او وایي دغه ځواکونه په وسلو، مهماتو، مخابرو او ټولو پوځي پرمختللو اړینو توکو سمبال شوي دي.

خو ناټو ځواکونه وایي چې تر دې وروسته به د افغان ۳مخ

د القاعدې دویم نمبر مشر ابوحفصه نجدي ووژل شو

د ناټو پر مشرۍ ایساف ځواکونه وایي، چې د یو لړ عملیاتو په ترڅ کې یې د افغانستان لپاره د القاعدې دلې مرستیال او تر ټولو مطلوب تن وژلی دی. په کابل کې د ایساف ځواکونو د ګډې قوماندانۍ د مطبوعاتي دفتر له خوا د غوایي پر ٦مه په یوه خپره شوې خبرپاڼه کې ویل شوي، چې دغه عملیات د روان لمریز کال د وري پر ۲۵مه (د اپرېل په ۱۳مه) د کونړ په دانګام ولسوالۍ کې ترسره شوي دي.

همامغه مهال ایساف ځواکونو ویلي وو، چې ځواکونو یې په دانګام ولسوالۍ کې د القاعدې د وسلوالو پر ضد عملیات ترسره کړي او یو شمېر یې وژلي دي.

ایساف د وژل شویو کسانو د شمېرې او د هغوی د هویت په اړه څه نه وو ویلي، خو د کونړ امنیه قوماندان خلیل الله ضیایي ویلي وو، چې په دغو عملیاتو کې پنځه وسلوال مخالفین وژل شوي دي. د ایساف په پرونۍ ۳مخ

توقف روند انتقال اموال تاجران افغان از پاکستان

ریاست اتاق تجارت و صنایع افغانستان به خاطر متوقف شدن پروسۀ انتقال اموال تاجران افغان از بندر کراچی به افغانستان ابراز نگرانی کرده است. به گزارش رادیو آزادی، خان جان الکوزی معاون این ریاست گفت: این اقدام پاکستان سبب شده، تا قیمت مواد خوراکی و غیر خوراکی در افغانستان ۱۵ درصد افزایش یابد. حدود ۲۵ روز پیش، وزیر تجارت و صنایع افغانستان اعلام کرد که در زمینۀ حل مشکل متوقف ماندن کانتینرهای اموال تاجران افغان با مقام های پاکستانی به توافق رسیده اند و گفت که پروسۀ انتقال کانتینرهای اموال تاجران افغان به افغانستان آغاز شده است. اما گفته می شود، این روند دوباره متوقف شده است.

واشنگتن پست گزارش داد:

امریکاییان از جنگ افغانستان خسته شده اند

یک روزنامۀ امریکایی با اشاره به نظرسنجی خود در خصوص میزان حمایت مردم امریکا از جنگ افغانستان نوشت: ۴۹ درصد از امریکاییان به مدیریت "بارک اوباما" در جنگ اعتماد ندارند. به گزارش واشنگتن پست، نظرسنجی مشترک این روزنامۀ امریکایی و شبکۀ خبری "ای. بی. سی" نشان داد: بیشتر امریکاییان به مدیریت دولت "بارک اوباما" دربارۀ جنگ افغانستان اعتماد ندارند و هر روز میزان حمایت ها کمتر می شود.

این نظرسنجی که حکایت از نگرانی گستردۀ مردم امریکا دربارۀ مسیر جنگ ۱۰ سالۀ افغانستان است، نشان داد: ۴۹ درصد از پرسش شونده گان مدیریت اوباما در جنگ افغانستان را اشتباه می دانند و ۴۴ درصد رضایت خود را از عملکرد رییس جمهور امریکا در این جنگ اعلام کردند. این درحالی است که در نظرسنجی قبلی واشنگتن پست ۴۹ درصد از پرسش شونده گان رضایت خود را از عملکرد اوباما در افغانستان و ۴۱ درصد مخالفت خود را با مدیریت وی، اعلام کرده بودند. اوباما روز گذشته در جلسۀ ماهانۀ خود با تیم ارشد امنیت ملی ص۳

حزب سوسیالیست فرانسه:

ادامۀ حضور نظامي فرانسه در افغانستان دیگر قابل توجیه نیست

در پی کشته شدن پنجاه و پنجمین سرباز فرانسوی در افغانستان، حزب سوسیالیست فرانسه ادامۀ حضور نظامی کشورش در افغانستان را غیر قابل توجیه خواند.

به گزارش رادیو بین المللی فرانسه، به دنبال کشته شدن پنجاه و پنجمین نظامی فرانسوی در افغانستان، حزب سوسیالیست فرانسه، با صدور بیانیه‌یی ضمن انتقاد از ناتوانی دولت کابل در امر مبارزه با فساد و برقراری امنیت، از دولت فرانسه خواست به بازبینی سیاست خود در افغانستان اقدام کند. در بیانیۀ حزب سوسیالیست به عنوان بزرگترین حزب مخالف دولت در فرانسه آمده است: "ادامه حضور نظامی فرانسه در افغانستان دیگر قابل توجیه نیست و دولت فرانسه باید در سیاست خود در این کشور به بازبینی و تجدید نظر بپردازد".

حزب سوسیالیست فرانسه در بخش دیگری از این بیانیه به انتقاد از دولت کابل پرداخته و می‌نویسد: "در عرصۀ سیاسی هیچ نشانی از اراده و توانایی دولت افغانستان برای مبارزه مؤثر با فساد و برقراری امنیت دیده نمی‌شود".

فرانسه به عنوان چهارمین مشارکت کننده و تأمین کنندۀ نیروی نظامی در جنگ افغانستان در حال حاضر سه هزار و ۷۰۰ نظامی خود را در افغانستان مستقر کرده است.

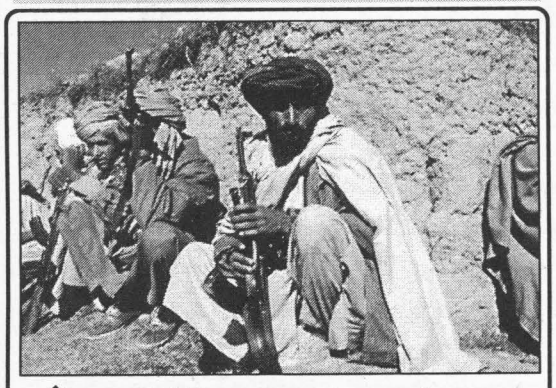

بازی های زیر زمینی طالبان ۲

دلوی او بښونکي خدای (ج) په نامه

سرمقاله

تاملی بر پیامد های هشتم ثور

هشتم ثور مصادف است به سالروز ورود مجاهدان با شهامت افغان به شهر کابل، دقیقاً در چنین روزی شیرازهٔ حکومت دست نشاندهٔ کمونیزم به رهبری داکتر نجیب از هم پاشید.

به تاریخ ۸ ثور سال ۱۳۷۱ مجاهدان دلیرافغان پس از ۱۴ سال مقاومت و مبارزه بر ضد ناملایمات و نابسمانی های اجتماعی، سیاسی و نظامی با ارتش سرخ شوروی سابق و دولت پوشالی آن به پیروزی رسیدند. بعد از شکست و خروج ارتش سرخ از افغانستان مجاهدان سربکف حدود چهار سال دیگر با بقایای ابر قدرت شرق و رژیم دست نشانده اش در کابل به نبرد پرداختند تا سر انجام در هشتم ثور حکومت داکتر نجیب را سقوط داده و خود وارد کابل گردیدند.

هر چند پس از پیروزی هشتم ثور وقایع تلخ و ناگوارو رویداد های غم انگیز زیادی آنهم بخاطر بی تدبیری، کم تجربگی سیاسی، ملیت پرستی، دخالت های پنهان و آشکار همسایه گان،قدرت های فرامنطقه یی و مداخلهٔ کشور های خارجی به ویژه کشور های عربی که مانع تشکیل یک حکومت پایدار وبا ثبات و فراگیر در افغانستان شدند، در افغانستان اتفاق افتاد که اثرات تلخ و ناگوار آن تا هنوز در اذهان مردم مظلوم این کشور باقی مانده و فراموش نگردیده است.

صرفنظر از همه زد و بند های سیاسی و دخالت کشور های همسایه و فرامنطقه، نباید پیروزی هشتم ثور را تنها در آیینهٔ قدرت سیاسی نگریست، بلکه پیروزی هشتم ثور ثمرهٔ خون میلیونها شهید فرزندان صدیق و فداکار این وطن است که اکثریت شان نه بخاطر نام و نشان بلکه خاص بخاطر رضای پروردگار بی نیازو نوامیس ملی خویش در دشت های بی آب و علف، بیابانهای تفتیده، مغاره های تنگ و نمناک، سنگ پاره های سوزان، دریاهای خروشان و جنگلهای وحشتناک این کشور هدف گلوله های اشغالگران و متجاوزان قرار گرفته و مظلومانه به شهادت رسیدند.

نابسامانی ها، درگیری ها، ویرانی های و کشتارهای که بعد از هشتم ثور به وقوع پیوست درسی تاریخی یی است که ملت افغان باید جداً از آن انتباه بگیرند.

مهمترین درسی که از پیامد هشت ثور باید گرفت؛ درس تحمل و مدارا با دیگران، درس همه پذیری ملیت های ساکن در افغانستان، درس حرکت بسوی منافع ملی، درس احترام به باور های دینی و اعتقادات مذهبی تمام پیروان دین مبین اسلام و سرانجام از خود گذری و فداکاری در برابر سایر شهروندان و وطنداران.

شکست کمونیزم در افغانستان و بر چیده شدن آخرین بقایای حکومت دست نشانده اش در کابل دو بعد بسیار مهم را در بر دارد:

یکی اینکه افغانها در مبارزات وطن پرستانهٔ خود باید از تدبر، مدارا، از خود گذری و فداکاری کار بگیرند.

دوم اینکه جهانیان باید بدانند که افغانستان کشور اشغال ناپذیر و افغانها مردمان آزاده سرشت و بیگانه ستیز اند.

افغانستان ممکن توسط ابر قدرتی یا متجاوزی برای مدتی اشغال گردد، ولی این تصرف دراز مدت نخواهد بود. زیرا تاریخ شاهد این حقیقت است که مردمان سلحشور این کشور به هیچ قیمتی حتا به قیمت جان خود هم نمی خواهند که وطن شان توسط بیگانه گان اداره شده و سرنوشت شان به دست دیگران رقم زده شود.

در حالیکه پیروزی جهاد مقدس افغانستان را فرخنده می خوانیم راه سپه سالاران جهاد را مستدام و ارواح شهدای راه حق را خشنود می خواهیم.

بازی های زیر زمینی طالبان

داوود ناجی

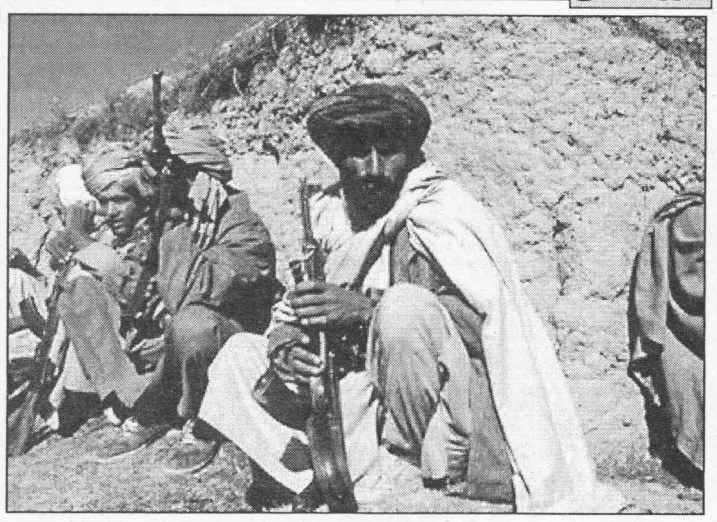

سال ۲۰۰۲ هنگامی که حملات پی در پی بم افکن های نیروهای ایتلاف، طالبان را نفس گیر کرده بود، قوماندانان طالبان در مصاحبه‌های خود با رسانه ها همواره بر یک نکته تاکید می کردند و معمولا می گفتند که این نامردها (اشاره به نیروهای ایتلاف بین المللی) از هوا می زنند، اگر در زمین بودند، نشان می دادیم، جنگ یعنی چی.

به خصوص از سال ۲۰۰۵ به بعد روز به روز دامنهٔ درگیری ها گسترش یافته است و اگر نتوان به صراحت گفت که ابتکار جنگ به دست طالبان است حداقل می توان گفت، در رویایی زمینی طالبان نزدیک به هفت سال است که در از خود مقاومت نشان داده و در مواردی نیز، ضربات سنگینی به نیروهای ایتلاف زده اند.

حمله به وزارت دفاع، کشتن چند تن از قوماندانان پولیس، رخنه در صفوف نیروهای امنیتی، کشتن چندین مقام محلی دولتی، از اقدامات اخیر طالبان است چیزی که حداقل در ذهن و روان مردم عادی شک و شبه ای برای قدرت روز افزون طالبان باقی نگذاشته است.

هفتهٔ پیش وقتی یک مهاجم توانست خود را تا نزدیک دفتر وزیر دفاع افغانستان برساند، انتقادها از دولت در رسانه های داخلی به اوج خود رسید. اما واکنش به این حادثه به طور عمده باز این بود که مهاجمان انتحاری و افرادی که از جان و زنده گی خود گذشته اند هرکاری می توانند بکنند و قادر هستند، برای رسیدن به اهداف خود، از روش های خشن مانند بم گذاری های انتحاری نیز استفاده کنند.

اما وقتی خبر فرار ۵۴۱ زندانی طالبان از زندان قندهار منتشر شد، طالبان در عمل نشان دادند که علاوه بر انجام عملیات خشونت آمیز، آنها قادر به انجام اقداماتی پیچیده با برنامه ریزهای درازمدت نیز هستند.

به عبارتی آنها نشان دادند، در حالی که قادر اند، با استفاده از زور و عملیات انتحاری به وزارت دفاع حمله کنند، همچنین می توانند، ۳۶۰ متر زمین را با چنان دقتی حفر کنند که انتهای آن مستقیما از یکی از سلول ها در زندان قندهار سر درآورد که زندانیان طالبان در آن محبوس اند.

این اقدام طالبان تاثیر تبلیغاتی زیادی نیز برای آنها دارد.

سخنگویان امنیتی دولت افغانستان در ساعات اولیهٔ انتشار گزارش ها، شاید تنها کاری که توانستند بکنند این بود که تیلفون های خبرنگاران را بی پاسخ گذاشتند و وحید عمر سخنگوی رییس جمهور آنرا "یک فاجعه" خواند.

اگر چه آسمان افغانستان هنوز در اختیار نیروهای ایتلاف، ناتو و دولت افغانستان است، اما آیا زمین، در این بازی بزرگ در اختیار طالبان نیست؟ آیا طالبان ۱۰ سال پیش درست می گفتند که اگر جنگ زمینی شود، آنها به این ساده گی شکست نخواهند خورد؟

از نخستین ساعات پخش خبر فرار زندانیان طالبان از زندان قندهار، اما و اگرهای زیادی در مورد این اتفاق مطرح شد، آیا واقعا چنین چیزی ممکن است؟

آنگونه که ذبیح الله مجاهد، سخنگوی طالبان می‌گوید، فرار طالبان از ساعت ۱۱ شب تا سه صبح طول کشیده و کسی از زندانبانان و مسوولان زندان خبر نشده است. به گفتهٔ او دولت زمانی از وقوع حادثه مطلع شد که طالبان خبر را برای رسانه‌ها و خبرنگاران مخابره کردند.

مجاهد می گوید، تونل چنان کنده شده است که آدم ها بدون آنکه قد خم کنند می توانند، وارد آن شوند و راه بروند. او می‌گوید صدها تن خاک حاصل از این تونل را بار لاری‌ها کرده و به شهر برده و فروخته اند.

تنها یک تاکتیک نظامی؟

ذبیح الله مجاهد در گفتگو با بی بی سی هرنوع همکاری زندانبانان و یا مسوولان زندان با طالبان در اجرای این برنامه را رد می کند، آیا واقعا غفلت نیروهای امنیتی افغانستان این قدر عمیق است؟

اینها و ده ها سوال دیگر هنوز بی پاسخ است؛ یعنی مقام های دولتی رسما به این سوالات پاسخی نداده اند، اما مردم در گفتگو با خبرنگاران، شبکه های اجتماعی چون فیس بوک و وبلاگ‌های خصوصی شان این را یک بازی سیاسی خوانده و اظهار نظر کرده اند ص۳

امریکایي مقاماتو آی ایس آی تروریستي ډله ونومونه

د ګوانتنامو د زندان مقاماتو د پاکستان استخباراتي اداره آی ایس آی د حماس په شمول د نورو نړیوالو وسلوالو ډلو په څنګ کې یوه تروریستي ډله بللې ده.

د دې خبرې یادونه په هغو پټو سندونو کې راغلې چې ویکي لیکس افشا کړي دي.

ویل کېږي چې دا موضوع به ښایي د پاکستان د استخباراتي اداړې او د سي آی اې یا د امریکا د مرکزي استخباراتي اداړې ترمنځ له مخکې خړپړ شوي اړیکي نور هم ستونزمن کړي.

ویکي لیکس ویبپاڼې، چې تراوسه پورې په زرګونو پټ دیپلوماتیک سندونه خپاره کړي، د ګوانتنامو داوو سوو بندیانو تحقیق دلندیز په شمول د ګوانتنامو د ۲۰۰۷ کال اسناد افشا کړي دي.

اسوشتید پریس خبري اژانس وایي د پاکستان استخباراتي اداړې آی ایس آی د دوشنبې په ورځ په دې اړه له څه ویلو ډډه وکړه خو دې اداړې مخکې له سخت دریځو ډلو سره هرډاز ارتباط بیا بیا رد کړی دی.

آی ایس آی او همداراز د ایران استخباراتي اداړې د ګوانتنامو د مستنطیقانو په هغه لېست کې یادې شوې چې د شپېتو نړیوالو وسله والو ډلو نومونه په کې ذکر دي.

د ګوانتنامو د مستنطقانو له لوري په یوه برابر شوي لارښود کې ویل شوي دا تروریستي یا په تروریستانو پورې تړلې موسسې دي.

په لارښود کې همداراز ویل شوي چې له دوی سره تړلو بندیانو احتمالاً له القاعده او طالبانو سره همکاري کړې او یا یې هم د امریکا او ایتلافي ځواکونو پرضد په عملیاتو کې رول لرلی دی.

سي آی اې او آی ایس آی پر امریکا د ۲۰۰۱ کال د سپټمبر د یوولسمې نېټې له حملو وروسته د القاعده شبکې د غړیو، چې په پاکستان کې پټ دي، د مونډلو لپاره نړۍ همکاري کړې ده.

خو په داسې حال کې چې امریکا او پاکستان په ظاهره وایي چې د سخت دریځو پرضد یې لاسونه یو کړي، امریکایي چارواکي اکثره وخت د پاکستان د آی ایس آی په اداره کې د یوشمېر عناصرو په باره کې شک څرګندوي او وایي چې احتمالاً هغوی د وسلوالو سخت دریځو ډلو ملاتړ کوي او یا ورسره اړیکې پالي.

د امریکا او پاکستان د استخباراتي ادارو تر منځ اړیکې سړکال د سي آی ای د یوه قرارداد له لوري د دوو پاکستانیانو له وژل کېدو وروسته خرابې شوې.

له دې پېښې وروسته آی ایس آی د افغانستان پولو ته نړدې په قبایلي سیمو کې د امریکا د بې پیلوټو الوتکو د حملو په باب شکایت وکړ او د هغو د بس کېدو غوښتونکی شو.

پاکستان همداراز وویل چې د سي آی اې ډېر ایجنټان، بې له دې چې پاکستاني چارواکي خبر کړي، د دغه هېواد په خاوره کې فعالیت کوي.

د آی ایس آی او وسلوالو سخت دریځو ترمنځ د اړیکو سابقه نولس سوه نوي یمې لسیزې ته رسېږي، هغه وخت چې د امریکا متحدو ایالتونو د شوروي اتحاد د سرو لښکرو پرضد په افغانستان کې د افغان مجاهدینو ملاتړ کاوه. ۳مخ

زندانی که بازهم ...

شودادین رقم توسط امریکایی ها تا حال حفظ شده است. بعد تر امریکایی ها در کنار میدان هوایی بگرام زندان بگرام(بعد ها به زندان پروان رسمیت یافت) را در ۳۰ جریب زمین به مصرف ۶۰ ملیون دالر ساختند که گفته می شد این زندان را به وزارت عدلیه تحویل داده می شود که تا حال نشده است.

در سالهای اخیر یکی از بحث های مهم بر بیکفایتی های نگهبانان این زندان ها ونحوۀ برخورد و نگهداری زندانیان در زندان های افغانستان بوده است. زندانیان زن باری افشا کردند که مورد تجاوززندانبانان قرار گرفته، در زندان پلچرخی اعتیاد شیوع یافته و بلاک پنج به یکی از مراکز فرماندهی طالبان در عملیات انتحاری کابل مبدل شده است. در این زندان یکباربه پسر بچۀ تجاوز جمعی زندانیان صورت گرفت که این نوجوان بیچاره همان فردایش جان داد. اما زندان قندهار یکی از زندان های مهم در این چند سال بوده که در آن بیشتر زندانیان طالب نگهداری می شدند. اما تلاش برای رهایی زندانیان طالب از سوی طالبان در قندهار همیشه جریان داشته که کارکشته های القاعده در این طرح ها همیشه ممد طالبان بوده اند.

یکبار به تاریخ ۱۵ جون ۲۰۰۸ طالبان با طرح بسیار دقیق بر این زندان حمله کردند. طالبان ابتدا یک موتر پر از مواد انفجاری را در دیوار عقبی زندان منفجر ساختند و بعد ۴۰ حمله آور طالب با راکت، پیکا و کلاشینکوف بر دروازۀ ورودی تهاجم کردند و با کشتن ۱۵ محافظ کنار دروازه، ۹۰۰ زندانی را رها نمودند که در میان آنان ۳۵۰ طالب وجود داشت و با این عملیات بر تعداد نیرو های شان در قندهار ۳۵۰ جنگجو علاوه شد و بعد چند عملیات خونین را به سر رساندند. چون طالبان فراری عقده مند تر با نیرو های خارجی و دولتی برخورد می کردند. با اینکه نیرو های دولتی اعلان می کردند که به زودی فراریان را دستگیر می کنند، اما این را مردم جدی نمی گرفتند، چون می دانستند که طالبان فراری دیگر به جای امن و دور از دسترس دولت رسیده اند.

طالبان بار دیگر در سپتمبر ۲۰۱۰ با یک نیروی قوی و رویاروی بر زندانبانان زندان قندهار حمله کردند که جنگ تا صبح جریان داشت و در این اثنا چند موشک هم بر شهر شلیک شد، اما طالبان قادر به شکستن زندان قندهار نشدند تا اینکه برنامۀ بسیار دقیق و پرحوصلۀ را مطرح کردند و آن نقب زدن و تونل کشیدن در زیر زمین بود. دراین کار عده ای زیادی از مردم افغانستان که در کاریز ها کار می کنند، ماهر اند و به این خاطر از میان خانه ای در ۳۵۰ متری این زندان کار را آغاز کردند و بعد از شش ماه به تاریخ ۲۶ اپریل ۲۰۱۱، شامگاهان بعد از آماده کردن تمامی تدابیر سر تونل را در بخش زندانیان سیاسی باز کردند و ۵۴۱ زندانی را با خود بردند. طالبان اعلان کردن که در میان این عده فقط یک نفر طالب نبوده و در میان ۵۴۰ نفر دیگر ۱۰۶ قومندان طالب نیز حضور داشته که به وسیلۀ موتر از آن منطقه بیرون شده اند. نیرو های دولتی فردای آن از قضیۀ فرار آگاهی پیدا کرده و دروازه های خروجی وورودی این منطقه را می بندند و اعلان کردن که هشت تن از فراریان را دوباره دستگیر کرده اند، اما بنا به اظهارات طالبان دستگیری این هشت نفر بعید به نظر می رسد. اینکه این دومین بار است که طالبان قادر به شکستن زندان مهم قندهار می شوند برایشان دستاورد بزرگی به حساب می آید و این دولت است که با بی کفایتی خاصش یکبار از دو سوراخ گزیده می شود با این که شایعاتی نیز وجود دارد که بنا به مشی مصالحه با طالبان دولت خود در این کار دست داشته است، اما با توجه به چگونگی این فرار بعید به نظر می رسد که همچو تبانی صورت گرفته باشد.

امریکایان از جنگ افغانستان ...

در کاخ سفید دربارۀ آغاز هرچه سریعتر فرآیند عقب نشینی نیروهای امریکایی از افغانستان در تابستان سال جاری و شمارسربازانی که باید از این کشور خارج شوند، گفتگو کرد.

به نوشتۀ واشنگتن پست، این نارضایتی ها در حالی بیان می شود که قوماندانان نظامی ایالات متحده دربارۀ افزایش خشونت ها در افغانستان و حملات مجدد طالبان و در دست گرفتن کنترول مناطق تحت نظارت نیروهای امریکایی هشدار داده اند.

البته درحالی است که نظرسنجی ها حکایت از مخالفت گستردۀ امریکاییان با ادامۀ حضور نیروهای امریکایی در افغانستان دارد، "رابرت گیتس" وزیر دفاع ایالات متحده با بی اعتنایی به کشته شدن افغان های بی گناه و انتحار نظامیان می گوید، نظر جامعۀ امریکا نمی تواند، جنگ افغانستان را متوقف کند.

اظهارات گیتس در حالی است که اکنون خشونت در افغانستان در بالاترین حد خود رسیده و جنگ و درگیری از سال ۲۰۰۷ میلادی تاکنون ۳۰۰ درصد و از سال گذشته (۲۰۰۹) ۷۰ درصد افزایش یافته است.

بازی های زیر زمینی ...

که تونل ۳۶۰ متری برای فرار طالبان را انجنیران سیاسی طراحی کرده اند، نه طراحان نظامی.

این گمانه زنی ها نیز در میان افغان ها مطرح است که در واقع با اجرای این طرح دولت به خواست طالبان مبنی بر آزادی زندانیان طالبان به عنوان پیش شرط مذاکره پاسخ داده است.

هنوز برای هر نوع قضاوتی زود است، ولی پاسخ به این سوال نیز ساده نیست که چطور ممکن است، برنامه یی با چنین دقت و پیچیده گی توسط گروه طالبان طراحی و اجرا شود و دولت و نیروهای بین المللی بویی نبرند؟

چه این گمانه زنی ها درست باشد و چه ادعای طالبان، ماحصل یکی است و آن اینکه طالبان را نمی توان دست کم گرفت پیروزی بر آنها در جنگ، به این ساده گی ها و زودی ها ممکن است، مقدور نباشد. پاسخ تفنگ و تدبیر طالبان را باید با سیاست و در میدان مذاکره داد. آما آیا دولت می خواهد به چنین چیزی برسد؟

پاسخ این سوال و خیلی سوالات دیگر هنوز نا روشن است.

امریکايي مقاماتو آی ایس آی تروریستي ...

په وروستيو کې يوشمېر کارپوهان وايي، پاکستان غواړي چې له افغانستانه د امريکايي پوځيانو دوتلو په صورت کې د افغانستان د حکومت د وسلوالو مخالفو ډلو قومندانان د بالقوه متحدانو په توګه ملګري وساتي.

د القاعدې دويم نمبر مشر ...

خبرپانه کې راغلي، چې د القاعدې وژل شوی دويم نمبر قوماندان ابو حفصه النجدي نومېده، چې په عبدالغني مشهور او د سعودي عربستان وګړی و. په خبرپانه کې زياته شوې، چې ابو حفصه ډېرى مهال په کونړ کې فعاليت کاوه او کله نا کله به يې د افغانستان او پاکستان ترمنځ سرحدي سيمو ته هم سفرونه کول.

ايساف وايي، چې ابو حفصه په کونړ او شاوخوا سيمو کې د القاعدې د عملياتو مشري کوله، سيمې ته يې وسلې راوړې او وسلوال به يې هم راوستل او روزنه يې ورکوله، د القاعدې له وسلوالو سره يې مالي مرسته کوله او په کونړ کې پر افغان او نړيوالو ځواکونو د بريدونو رهبري يې پر غاړه درلوده.

د ايساف د معلوماتو له مخې، د دانګام ولسوالي په عملياتو کې د ابو حفصه په ګډون د هغوی يو بل مهم غړی وقاص او ځيني نور غړي يې هم وژل شوي وو.

په خبرپانه کې ادعا شوې، چې نومورې د کونړ پر پخواني والي او قومي مشر ملک زرين باندې د شوي ځانمرګي بريد مسوولیت هم پر غاړه درلود.

ايساف وايي، چې د ابوحفصه عبدالغني له وژل کېدو سره به په افغانستان کې د القاعدې پر ډلې ناوړه اغېزه وکړي او د هغوی حرکتونه به ګډوډ شي.

د پژواک د راپور له مخې، د سعودي عربستان د کورنيو چارو د وزارت له خوا د خپرو شويو مطلوبو کسانو په ليست کې د ابو حفصه عبدالغني نوم په ۲۲مه شمېره کې دی.

د دغه وزارت په ويب پانه کې راغلي، چې ابو حفصه اوه کاله مخکې له سعودي عربستان څخه وتلی او بيا نه دی ستون شوی. د سرچينې د معلوماتو له مخې، نومورې ۳۰ کاله عمر لري او په دې وروستيو کې په ايران، افغانستان او پاکستان هېوادونو کې مېشت وي.

د افغان پوليسو کره شمېر او د معاش...

امنيتي ځواکونو د ورتياوو د لورولو پر چاره خپل ټول پام راټول کړي، د ملګروملتو له يوې نظرپوښتنې سره سم، چې د فبروري په مياشت کې يې کړې وه، ويل شوي وو چې په افغانستان کې د افغان ملي پوليسو شمېر تر وسلوالو طالبانو لږ څه ښه دی.

په نظرپوښتنه کې ويل شوي چې پوليسو ته په افغانستان کې د فاسدو او مغرضو کسانو په سترګه کتل کېږي او د ۲۰۱۴ په پای کې دغو ځواکونو ته د افغانستان د ټولو امنيتي چارو د سپارلو لپاره د ناټو اراده شکمنوي.

د تاند راپور له مخې، دا نظرپوښتنه د افغانستان په ۳۴ ولايتونو کې له ۵۰۵۲ تنو څخه شوې وه.

د ناټو اوه اکمالاتي موټر وسوځول شول

د غزني د مرکز اړوند دروښې په سيمه کې وسلوالو طالبانو د ناټو ځواکونو اوه اکمالاتي موټر وسوځول. د غزني امنيه قوماندان سمونوال زړور زاهد

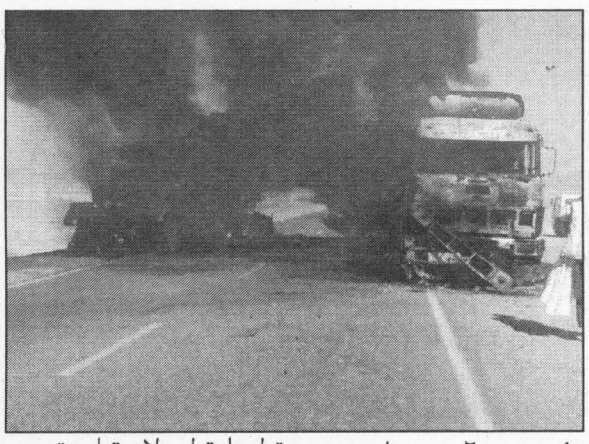

د غويي پر ۶مه ووېل، چې وړمه شپه د روضې په کلي کې ناټو ځواکونو ته پنځه اکمالاتي ټانکر سوځول شوي او د پښې د څرنګوالي په اړه پلټنې روانې دي. د شاګاپه نوم يو چلوونکی، چې ټيلر موټر يې وړمه شپه د وسلوالو طالبانو له خوا سوځول شوی وايي، چې د موټر او بار په ګډون اته ميليونه افغانی زيانمن شوی.

نومورې زياته کړه، چې د ده د موټر په ګډون اوه اکمالاتي ټيلر موټر په بشپړ ډول سوځول شوي دي. د سيمې يو اوسېدونکی جمعه ګل وايي، چې ناټو ځواکونو ته اوه ټرلې او تولو ولاړو ټيلرو ته ېې اور اچولی و. د نومورې په وينا، داور وژونکې ډله (اطفايه) له يو ساعت وروسته سيمې ته راغله، خو تر هغو اووه واړه ټيلر موټر سوځېدلي وو. په غزنې کې د وسلوالو طالبانو سيمه ييز قوماندان مولوي حبيب پژواک ته وويل، چې وړمه شپه يې ناټو ځواکونو ته اووه اکمالاتي موټر په بشپړ ډول وسوځول.

د روضې کلی د غزنې ښار شمال لور ته په اووه کيلومتری کې د کابل - کندهار پر لويه لاره پروت دی، تر دې مخکې په غزني ښار کې دا ډول پېښه نه وه ترسره شوې.

د پکتيا پوهنتون استادانو درسي اعتصاب پيل کړ

د پکتيا پوهنتون د ښوونې روزنې او کرنې پوهنځيو استادانو له خپلې اداري څخه د شکايت په موخه پر درسي اعتصاب پيل وکړ او په اداره کې د بدلون غوښتنه کوي.

د اعتصاب کوونکو مشر نوراحمد عايل د غويي پر ۶مه، ووېل، چې د کرنې او ښوونې او روزنې تولو ۵۰ استادانو د پوهنتون په اداره کې د بدلون په موخه پر درسي اعتصاب پيل وکړ.

نومورې وايي: ((د پوهنتون اداره له استادانو سره بد چلند کوي، خپلسري کارونه کوي او له تېرو اوو کلونو راهيسې استادانو ته د کورونو لپاره د ځمکو ژمنه کېږي، خو د دې اداري له خوا تراوسه په چا نه دي وېشل شوي.))

د عايل په وينا، تر هغې پورې به خپل درسي اعتصاب ته دوام ورکړي، ترڅو چې د دوی غوښتنو ته مثبت ځواب ووېل شي. خو د پوهنتون رييس پوهاند عبدالله پريار پژواک اژانس ته د استادانو له خوا پر اداري شوې نيوکې بې بنسټه وبللې او زياته يې کړه، چې له اصولو او مقرراتو سره سم يې له استادانو سره نېک چلند کړی او تر دې مه تر پې په رسمي ډول شکايت نه دی شوی. د نومورې په وينا، د نومرو دوښ په برخه کې د دوی غوښتنې پرځای دي او دغه موضوع يې د لورولو زده کړو له وزارت سره شريکه کړې او په دوی پورې اړه نه لري. د پکتيا والي جمعه خان همدرد، د يادې موضوع د څېړنې په موخه دولايتي شورا د ريس ښاغلي جان احدي په مشری يو پلاوی جوړ کړ، چې په کې د پوهنتون دوه استادان، د علماوو او قومونو د شورا غړي، دولايت استازی او دوه محصلين برخه لري. د دې پلاوي مشر ښاغلي جان احدي ووېل، چې هڅې يې پيل کړي، ترڅوژر تر ژره د استادانو قانوني غوښتنو ته مثبت ځواب ووېل شي. د يادونې وړ ده، چې د پکتيا پوهنتون اوه کاله مخکې جوړ شوی، چې له هغه مهاله د کرنې او ښوونې او روزنې پوهنځيو فعاليت کاوه او دوې ورځې مخکې په کې د طب، انجنيری، او د حقوقو او سياسي علومو نوي پوهنځي فعال شول.

زنـــدانی که بازهم شـــکست

نوشته: سعید سعادت

واژهٔ زندان برای کسی نامانوس نیست. با ادای این کلمه عدالت و بیعدالتی هردو در ذهن انسان تداعی می گردد. اما هیچ رژیم استبدادی نیست که بی زندان حکومت کرده بتواند. هرگاه کسی محکوم به اعدام باشد، بازهم تا لحظهٔ اعدام باید در زندان نگهداری شود و بسیاری از اعدام ها در همان زندان صورت می گیرد. در کشورهایی که امروز در آن زندانیان با زجر و شکنجه زنده گی می کنند، زندان های ایران است. در امریکا دو میلیون نفر زندانی اند که یک میلیون آنان سیاه پوست می باشند. انقلاب کبیر فرانسه با فروریخته شدن زندان باستیل، انقلابیون به پیروزی رسیدند. در قصه ها و حکایت ها همیشه زندان وجود دارد و هر چه مخوفتر می شوند، توجه خواننده را بیشتر به خود جلب می کند. برخورد اکثر رژیم های مستبد به زندان و زندانیان غیر انسانی است و به این خاطر، زندانیان همیشه در پی آزاد شدن می باشند.

تاریخ کشور ما که با رژیم های استبدادی و ماورای ارتجاعی گره خورده، قصه ها و حکایات بسیاری از این زندان ها و نحوهٔ برخورد زندانبانان ثبت گردیده و یا سینه به سینه انتقال یافته اند. مسعود سعد سلمان یکی از شاعران زبان دری است که به علت غضب سلطان ابراهیم غزنوی هفت سال در زندان دهک و سه سال در زندان حصار نای زندانی شد و وقتی رها گردید که دیگر چیزی برای ادامهٔ زنده گی در وجودش نمانده بود و تا چشمداشت و زنده بود، روزگار زندانش را در اشعارش ناله کرد.

این پادشاهان زندان های شان را با سیاه چاه هایی می آراستند و برای شکستن عزت نفس و تسلیمی زندانی او را ماه ها و سال ها در این سیاه چاه ها نگه می داشتند و فقط نان و آب بخور نمیری حواله اش می کردند، تا زجرکش شوند. زندان های امیرعبدالرحمن خان در ۱۲۰ سال قبل از مخوفترین زندان هایی بود که در روز مرگش ۱۲ هزار زندانی از آنها رهایی یافتند و اکثر آنان بر چهار پایان انتقال داده شدند، چون دیگر توانی برای قدم برداشتن در وجود شان نمانده بود. قین، فانه، تیلداغ، چشم نیشتر زدن، چشم کشیدن، دنبه داغ، زنجیر و زولانه، بی خوابی و گرسنگی دادن از شوخی های همیشگی زندان های این شاه جبار و مستبد بود. نام کوتوال رعشه بر اندام می زد و بسیاری کسانی را که شاه از ولایات می خواست، در نیم راه نفس می دادند. زندان های نادرخانی و خاندان او هم چیزی از زندان های عبدالرحمن خان کم نداشت. زندان دهمزنگ و زندان سرای موتی از خوفناکترین زندان های این خاندان بود که گاه صدها وطنپرست را در آن به دار و دره می بستند. بعد از دورهٔ هفت شورا و دستگیری محمودی و غبار با بخش بزرگی از مشروطه خواهان، عبدالرحمن محمودی را در قفسی زندانی کردند که چند روز قبل از مرگش رها شد و غبار را ۱۳ سال در زندان نگهداشتند.

در زمان حاکمیت حزب دموکراتیک خلق، زندان پلچرخی در کنار زیرخانه های صدارت و ده ها زندانی که در ولایات مملو و مشحون از زندانی بودند، صدها زندانی را در خود جا داده که با شکنجه های غیرانسانی همراه بود و یکبار ۱۳ هزار نفر را از این زندان به پولیگون ها بردند و بعد نام شان را اعلان کردند که اینان دیگر نزد ما نیستند. قتل ۱۳ هزار انسان تنها در زندان پلچرخی آن هم از ۷ثور ۱۳۵۷ تا ۱۵ سنبلهٔ ۱۳۵۸ رقم بزرگی است که ریخته شدن ۹۱۰۰۰ لیتر خون را نشان می دهد. در این زمان، چندین بار این زندان پر و خالی شد و کمتر کسی اقبال رهایی می یافت.

با اینکه در زمان حاکمیت تنظیم های جهادی زندان های عمومی چندان به درد نمی خوردند، چون این «غازی» ها را می گرفتند و فوراً یا تیرباران می کردند و یا برفرق شان میخ کوبیده و رخصت شان می کردند، چون فرصت نگهداری وضرورت تحقیق را نداشتند. اعلان اعدام از قبل صورت گرفته و «مجرم» از چهره اش شناخته می شد. رهبر پشتون هزاره را می کشت و رهبر هزاره پشتون را ازبک ها و تاجک ها نیز، در این گیر و دار جان می باختند. با آن هم در هر کنج و کنار کابل ده ها زندان وجود داشت و هر خانه یی را که دل شان می خواست، زندان می ساختند و «مخالفان» را گله گله در این سرا ها زندانی می کردند و بعد در زمان معینش بر طبق نوبت تیر باران می شدند. این مخوفترین زندان های سرپایی بودند که در آن ها امکاناتی برای یک ساعت زنده بودن هم وجود نداشت.

در زمان طالبان با اینکه اکثر زندان های ولایات از زندانی پر بودند (زندانی شدن در زمان طالبان برای هر فردی عادی بود، چون به خاطر چهار تار موهم باید روز ها در زندان می ماندند) اما زندان قندهار، زندان مرکزی طالبان بود که زندان های سیاسی را در آنجا نگهداری می کردند (طالبان فقط به مخالفان خود زندانی سیاسی می گفتند). برای رهایی از بخش سیاسی این زندان فقط دو راه وجود داشت، یا اینکه زندانی می مرد و یا اینکه در بدل اسیری از طالبان مبادله می شد، در غیر آن تا زنده و نظام امارت پا بر جا بود در زندان به سر می برد. به این خاطر، بعد از سقوط طالبان صد ها زندانی از زندان قندهار رها شدند. در طول دوران حاکمیت طالبان هیچ حرکتی از مخالفت زندانیان در زندان قندهار دیده نشد. چون آنان تحمل هیچ مخالفتی را نداشتند، مخالفت با خود را مقابله با اسلام و شریعت می دانستند که منطقاً باید به چنین مقابلهٔ با گلوله جواب داده می شد!!! بعد از ۱۱ سپتمبر و تهاجم خارجی ها به افغانستان، بگیر و ببیند افراد طالب و القاعده آغاز شد. امریکاییان که ظاهراً به دنبال انتقام از رهبران و قوماندانان این جریان سرگردان بودند، دستگیری های وسیعی را در افغانستان و پاکستان شروع کردند. ابتدا افرادی که از سوی امریکاییان خطرناک تشخص داده می شد، حدود دوصد تن شان را به زندان مخوف و غیرانسانی گوانتنامو واقع در خلیج کیوبا انتقال دادند. اما بعد از آن در این رابطه ۸۳ هزار تن دیگر را دستگیر نمودند که بعد از بازجویی همه آزاد شان شدند و در میان ۸۳ هزار نفر فقط ۴۰ نفر مجرم شناخته شدند و ۱۰۰ نفر در جریان دستگیری جان دادند. امریکایی ها برای نگهداری این همه زندانی و تحقیق از آنها به زندان هایی ضرورت داشتند تا با دست باز و خارج از دید افغانها از آنها تحقیق می کردند و همان بود که به زودی ۳۰ زندان پنهان را در افغانستان ایجاد کردند و کسی در افغانستان نمی دانست که این افراد بعد از دستگیری کسی نمی دانست که این افراد در کجا اند وچه روزگاری بر سر شان می آید.

در این میان درسال ۲۰۰۶ یک نفر امریکایی به نام «جک» با چند دستیارش زندان شخصی تدارک دیده که در آن افغانها را به ظن همکاری با طالب و القاعده دستگیر کرده و در این زندان شکنجه می دادند. جک بعد توسط نیرو های امنیتی افغان دستگیر شد، محاکمه گردید و به دوسال زندان محکوم شد، اما اصل طلسم و چگونگی برپایی زندانش نشکست و بعید به نظر می رسید که زندان جک یکی از ۳۰ زندان امریکایی ها نبوده باشد. اما بعد ها که دستگیری ها کمتر شد و برخی از زندانیان به گوانتانامو انتقال داده شدند، تعداد این زندان ها به ۲۴ باب تقلیل یافت که گفته می ص۳

کنوانسیون منع شکنجه و سایر رفتارها و مجازات ظالمانه، غیر انسانی یا تحقیر آمیز

ماده دوم: ۱– هر دولت عضو این کنوانسیون، موظف است اقدامات لازم موثر قانونی، اجرایی، قضایی و دیگر امکانات را جهت ممانعت از اعمال شکنجه در قلمرو حکومت خود، به عمل آورد.

این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید

برای نشر اعلانات تان به این شماره ها تماس حاصل نمایید: ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴ / ۰۷۸۳۱۶۰۴۵۰ – ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵ / ۰۷۹۷۸۵۹۰۴۰

اراده ورځپانه یوازې د سرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپانه یې مسوولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک :
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشرات افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول: خادم احمد
موبایل: – ۰۷۰۰ ۵۹۶۲ ۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com
معاون: استاد مرتضی فرحتیار
موبایل: – ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل: – ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
دیزاین: انجینیر محمدجمیل "امیری"
همکار تخنیکی: محمدجمیل "احمدی"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل:
erada.daily@yahoo.com
آدرس: دهمزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire:
Haji sayed Daud
Editor in chief: Khadem Ahmad
Editor: Farhat yar
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema,
first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com